Divendres 7 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 10,1-12): En aquell temps, Jesús aixecant-se d'allà, se'n va als confins de la Judea i a l'altra banda del Jordà, i de nou acuden a ell multituds i, tal com solia, altra vegada els ensenyava. I atansant-se els fariseus, li preguntaven, temptant-lo, si és lícit a un marit acomiadar la muller. I ell, responent, els digué: «Què us manà Moisès?». I ells digueren: «Moisès va permetre escriure el libel de repudi i repudiar». Però Jesús els digué: «Per la duresa del vostre cor us va escriure aquest precepte. Però des del principi de la creació els feu home i dona. Per això deixarà l'home el pare i la mare i s'unirà a la seva muller, i seran els dos en una sola carn; i així ja no són dos sinó una sola carn. Per tant, allò que Déu ha unit, que l'home no ho separi».

I a la casa novament els deixebles li preguntaren sobre això. I els diu: «Qualsevol que acomiada la seva muller i es casa amb una altra, comet adulteri contra aquella. I si ella acomiada el seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Tal com solia, altra vegada els ensenyava»

Mn. Miquel VENQUE i To
(Solsona, Lleida, Espanya)

Avui, Senyor, voldria fer una estona d'oració per agrair el vostre mestratge. Vós ensenyàveu amb autoritat i ho fèieu sempre que us deixaven, aprofitàveu totes les ocasions; clar, ho entenc, Senyor, la vostra missió bàsica era transmetre la Paraula del Pare. I ho féreu.

—Avui, "penjat" a Internet us dic: Parleu-me que vull fer una estona de pregària com fidel deixeble. Primer, voldria demanar-vos capacitat per aprendre el que ensenyeu i, segon, saber ensenyar-ho. Reconec que és ben fàcil caure en l'error de fer-vos dir coses que vós poc heu dit i, amb gosadia malèvola, intento que Vós digueu allò que a mi m'agrada. Reconec que potser sóc més dur de cor que aquells oients.

—Jo conec el vostre Evangeli, el Magisteri de l'Església, el Catecisme, i recordo aquelles paraules del papa Joan Pau II en la Carta a les Famílies: «El projecte de l'utilitarisme, assentat en una llibertat orientada

segons el sentit individualista, és a dir, una llibertat buida de responsabilitat, és el constitutiu de l'antítesi de l'amor». Senyor, trenqueu el meu cor adelerat de felicitat utilitarista i feu-me entrar dins la vostra veritat divina, que tanta necessitat en tinc.

—En aquest lloc de mirada, com des del cim de la serralada, comprenc que Vós parleu que l'amor matrimonial és definitiu, que l'adulteri —a més de ser pecat com tota ofensa greu a Vós, que sou el Senyor de la Vida i de l'Amor— és un camí errat a la felicitat: «Qualsevol que acomiada la seva muller i es casa amb una altra, comet adulteri contra aquella» (Mc 10,11).

—Recordo un jove que deia: «Mossèn, el pecat promet molt, no dóna res i ho pren tot». Que us entengui, bon Jesús, i que ho sàpiga explicar: Allò que Vós heu unit, l'home poc ho pot separar (cf. Mc 10,9). Fora d'aquí, fora dels vostres camins, no hi trobaré pas l'autèntica felicitat. Jesús, ensenyeu-me de nou!

—Gràcies, Jesús, sóc dur de cor, però sé que teniu raó.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Heus aquí com convenç els jueus que no s'ha de repudiar l'esposa amb les paraules de Moisès, quan ells creien que obraven conforme a la llei d'aquell repudiant-la. D'igual manera, i pel mateix testimoniatge del Crist, sabem que va ser Déu qui va fer i va unir l'home i la dona» (Sant Agustí)

- «Un dels majors serveis que els cristians podem donar als nostres semblants és oferir-los el nostre testimoniatge serè i ferm de la família fundada en el matrimoni entre un home i una dona, salvaguardant-la i promovent-la, ja que ella és de summa importància per al present i el futur de la humanitat» (Benet XVI)

- «El divorci té també caràcter immoral pel desordre que introdueix en la cèl·lula familiar i en la societat. Aquest desordre provoca perjudicis greus: per al cònjuge que es troba abandonat; per als fills, traumatitzats per la separació dels pares i sovint estiregassats entre ells; pels seus efectes de contagi, que en fan una veritable plaga social» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.385)